

I. ГЕЛЬ ВІДБУВ СВОЄ УВ'ЯЗНЕННЯ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Український політичний в'язень совєтських карних таборів Іван Гель в половині місяця січня 1987 року закінчив своїх 15 років перебування в концетраційному таборі і на засланні та повернувся до свого рідного Львова, де живе тепер з дружиною Марією та 22-літньою дочкою Ольгою.

І. Гель

І. Гель, активний член українського руху опору, від 1960 року був засуджений на цю високу кару за «протисовєтську агітацію та пропаганду» на підставі 70 статті кримінального кодексу СРСР. Його арештовано в 1972 році під закидом поширювання самвидавної літератури.

І. Гель перед останнім присудом відбув вже три роки в примусових таборах праці в Мордовії від 1966-1969 року, також за поширювання самвидавної літератури.

9-го грудня 1970 р. він промовляв на похоронах підступно замордованої української мисткині Алли Горської в Києві.

Закликають відзначити роковини Чорнобиля

Торонто (СКВУ). — Перша річниця чорнобильського вибуху припадає на 26-го квітня 1987 року. Цей вибух був колосального розміру і загрозив своїм засягом великі простори Європи. Чорнобильська катастрофа затримувала цілий світ і ще досьогодні є однією з справ світового масштабу. Українці в Канаді планують відзначити цю першу річницю Чорнобиля.

Комісія „Чорнобиль“ при СКВУ підтримує цей почин і звертається до всіх українців, прилучитися до спільного відзначення річниці чорнобильської трагедії.

Комісія проголосила час від 26-го квітня до 2-го травня 1987 року тижнем Чорнобиля і закликає українські крайові представництва разом з провідом українських центральних організацій подбати про гідне відзначення цього тижня.

* Відправити Молебні по всіх українських землях в неділю, 26-го квітня, запросити до участі інші національності;

* Влаштувати пресові конференції і передати репортажам інформації про відношення українців до цієї катастрофи.

Ці інформації можна замовити від комісії; * Організувати відповідну делегацію до уряду своєї країни і настоювати на жертовних допомог для жертв Чорнобиля;

* Вся українська преса повинна присвятити бодай одну сторінку для відзначення річниці Чорнобиля;

* Подбати про влаштування наукових сесій, чи інших імпрез, призначених річниці чорнобильської катастрофи, а прихід з тих імпрез призначити для дослідів недуги рака тощо;

* Подбати про участь дітей і шкільної молоді.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ СВЯТУВАННЯ

Кергонксон, Н.Й. — Місцевий 89-ий Відділ Союзу України Америки повідомляє, що Школа України знавства влаштує Шевченківські святкування в неділю, 8-го березня ц.р., год. 12-та в залі церкви Пресвятої Трійці. В програмі: доповідь Людмили Волянської, рецитация Євгенії Рубач, декламації учнів, виступи хорів. Управа школи запрошує громадянство до численної участі.

Громада Філадельфії приготується до відзначування 200-ліття Конституції

Філадельфія (І. Сокольний). — На залик, що його видала спільно Управа Відділу УККА та Управа Відділу УАКРАди зібраних в неділю, 15-го лютого ц.р., в 3-ій год. по полудні в УОК-Центрі понад 60 представників організації Філадельфії на громадську нараду в справі української участі у відзначуванні 200-ліття Конституції ЗСА. Це відзначування буде відбуватися тут на протязі цілого 1987 року та буде мати крайовий характер.

Предсідниками цієї наради були: д-р Б. Романенчук, голова Відділу УККА та інж. М.Нич, голова Відділу УАКРАди. На секретаря наради покликали секретаря Відділу УККА Романа Беднарського.

Відкриваючи нараду, д-р Б. Романенчук поклав до президійного столу д-ра Богдана Гнатюка, голову місцевого метрополітального комітету для відзначення 1000-річчя хрищення України, та чотирьох громадян, які в січні ц.р. поробили заходи, щоби забезпечити українській громаді участь у міських імпрезах, тобто: д-ра Івана Скальчука, суддю Й. Подгурського, Н. Геніа та М. Елка.

Президія поклала д-ра І. Скальчука для виголошення інформації про міську установу „Ми — народ 200. Інк.“ та про цілий ряд імпрез, які ця установа планує влаштувати на протязі цілого 1987 року. Д-р І. Скальчук коротко проаналізував причини малих впливів українців у міській адміністрації. Зупинився на 1976 році, в якому українській громаді вдалось добре і гідно зареєструвати українське ім'я та достойно експонувати українську культуру перед американським світом мистецтвими виставками (Архипенко, Крук, Грищенко та Гніздовський), виставками українського фольклору, концертами та фестивалями в честь 200-річчя ЗСА.

Посадник міста Вілсон Гуд покликав до планування і переведення імпрези з нагоди 200-ліття Конституції згадану установу. Міський репрезентант Дасна Сімайтсон стала президентом (Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДЬ В. ШАНДОРА В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштує доповідь Вікентія Шандора на тему „Історико-правова оборона соборності Закарпаття“, яка відбувається в суботу, 7-го березня ц.р., о год. 6-ій вечора тут в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вул.

I. ДЕМ'ЯНЮК НАЗВАВ Е. РОЗЕНБЕРГА БРЕХУНОМ ПРЕМ'ЄР І. ШАМІР ПРИСЛУХАВСЯ ДО ЗІЗНАННЯ СВІДКА

Ізраїль, Єрусалим. (АН-ЧЕИН, тел.). — Іван Дем'янюк промовив свої перші слова тут на процесі проти нього у понеділок, 2-го березня, гебрійською мовою, називаючи свідка Еліягу Розенберга брехуном.

Слова „Ата шахран“ — ти брехун — пролунали з уст підсудного тоді, коли Е. Розенберг показав на нього пальцем і сказав, що І. Дем'янюк убив би його, коли б він стався допомогти жидом, яких вели на смерть у газових камерах.

У цілоденній сесії, яку суддя Дов Левін продовжив на 45 хвилин, щоб покінчити із свідченнями Е. Розенберга, оборонця Марк О'Коннор встановив цілий ряд суперечностей і розбіжностей у свідченнях Е. Розенберга, включно з його віком і датою прибуття до табору в Трєблінці.

Під час ранньої сесії в залі був на протязі однієї години прем'єр Ізраїля Ішак Шамір, який пізніше заявив кореспондентам, що він подивляється терпеливість суддів і свідків.

Марк О'Коннор, постійно дотримуючись своєї стратегії доказати, що у свідків пам'ять не дописує і що деякі з їхніх тверджень можуть бути вигадкою, перепитував Е. Розенберга в подробицях про його працю в таборі, про влаштування, про газові камери, про їхню обслугу, про генератори. Е. Розенберг не міг

точно встановити дати свого прибуття до Трєблінки — тепер він каже, що це було перед жидівським Новим роком, тобто в половині вересня 1942 року. Але М. О'Коннор відіграв його зізнання перед польським інвестигатором в лютому 1961 року, в яких Е. Розенберг встановив дату — 20-го серпня 1942 року, а на суді Айхмана він говорив, що це сталося 11-го червня 1942 року. Ще інші дати він подав у свідченнях з 1976, 1978, 1983 і 1984 років.

Також на процесі Айхмана Е. Розенберг сказав, що йому 35 років, а фактично він мав тоді (1961 рік) 40 років. Е. Розенберг не зміг пояснити тих та багатьох інших розбіжностей, уважаючи, що вони неважливі. Натомість він постійно повертався до описів страхіт в таборі та знущань сторожів, накази яким давав німець на ім'я Густав. Про Ріхарда, якого свідок Пінхас Епштайн назвав „Русь“ (злий, лютий), Розенберг нічого не знав.

Е. Розенберг відтак описав один випадок в таборі, коли привезли групу жидів з Дубна, які, за його словами, знали, що їх не ведуть на казнь, а на смерть. Деякі з них, оповідав Розенберг, — не зважаючи на упійнення суддів, що він не мусять про це говорити, бо про це його ніхто не питав, — почали паніку бігти до брам і до

колючих дротів.

А що сталося з вами? — питав О'Коннор. Розенберг сказав, що їх, працюючих в'язнів, сторожі загнали у їхні бараки. Вміжчасі сторожі почали стріляти у тих, що тікали. Їх стріляли з веж? Ні. А як він це бачив, коли був у бараку? Ні, не був у бараку, а був на подвір'ї і все бачив. Ім описали наказали закопати тіла вбитих, а тих, що половини впади на газової камери і обляжи хлорною кислотою. Їхні тіла теж відтак наказали закопати.

На запит О'Коннора чи він і його товариші старались допомогти в якийсь спосіб тим, що хотіли втекти, Розенберг встав з крісла, — що він, до речі, робив кілька разів раніше і — почав кричати, що йому найгірші антисеміти такого запиту не ставили, що він нічого не міг зробити, а коли б пробував, то цей, що там сидить, показує на І. Дем'янюка, був би його вбив.

Власне в цьому моменті, відповідаючи на цей закид, І. Дем'янюк назвав Розенберга брехуном.

На запит судді чи оборона хоче це твердження включити в протокол, М. О'Коннор сказав, що так.

Під час пополудневої сесії М. О'Коннор даліше опитував Розенберга про його працю в таборі, причому свідок, який минулого тижня казав, що не чув

стогонів з камер з уваги на гук генераторів і інших машин, тепер твердив, що він чув крики і стогони з камер. Але в якому місці був цей генератор, він не пам'ятає.

На закінчення опиту М. О'Коннор показав Розенбергові знімки з газети „Молодь України“. Розенберг сказав, що особа на знімку йому невідома.

Ще кілька запитів до свідка поставили судді Цай Таль і Далія Дорнер. У відповідь цей останній на запит на підставі яких фізичних даних він розпізнав І. Дем'янюка, Розенберг відповів: „по його морді, очам, вухам“.

Цього дня ізраїльська преса повідомила, що Ту-вія Фрідман, якого минулого тижня Е. Розенберг під час свідчень обвинуватив у брехні і хабарництві, сказав, що він буде судити Розенберга за оклеветування.

Т. Фрідман очолює документальний центр у Гаїфі. Він, як відомо, записав свідчення Розенберга в Австрії в 1947 році, в яких цей останній сказав, що Івана з Трєблінки вбили в'язні під час повстання 2-го серпня 1943 року. Тепер він це заперечує.

У понеділок, з уваги на великі черги людей перед будинком суду, відкрито ще одне залу з великим телевізійним екраном, на якому показується хід процесу.

У СВІТІ

ДАНІЄЛЬ ОРТЕГА Сааведра, президент і лідер сандіністів в Нікарагуа, виступив з довгою промовою на відкритті парламенту і заявив, що Нікарагуа все ще загрожена „американськими імперіалістами“, які, мовляв, готуються знищити демократичні здобутки нікарагуанського народу. Політичні спостерігачі і дипломати кажуть, що цим твердженням Ортега хотів оправдати масове накопичення совєтської зброї, яка, на його думку, потрібна для оборони країни. Не зважаючи на існування в Нікарагуа виборної легіслятури, країною радять дев'ять членів так званого директорату, який був покликаний до життя в 1979 році. Очевидно, і там панує система наказу згори, тобто від президії трьох осіб, на чолі якої стоїть Д. Ортега.

МИНУВ ВЖЕ ОДИН РІК часу від вбивства шведського прем'єр-міністра Ольфа Пальме, але міністерство юстиції, державна прокуратура і поліція, не зважаючи на інтенсивне слідство, не поклали ще на слід вбивців. Наслідник Пальме, теперішній прем'єр Інґвар Карльсон, політику якого підтримує понад 60 відсотків шведів, веде дуже поміркований курс, шукає співпраці його соціально-демократичній партії з іншими, навіть опозиційними до уряду партіями і намагається розв'язати одне з найголовніших питань, тобто проблему економіки. В цьому йому дуже допомагають робітничі профспілки. Карльсон все ще надіється, що поліція, а головню працівникам державних органів безпеки, вдасться розв'язати питання вбивства Пальме, але він не вміє або не хотів відповісти на питання кореспондентів, чи існує бодай якась підозріння і чи ведеться даліше слідство в тій справі.

ЗВІДОМЛЕННЯ ІНДІЙСЬКОГО журналіста про те, що Пакистан підготується до продукції своєї власної атомової бомби і ядерних ракет, викликало широкий негативний відгук у світі. Пакистанський уряд в минулому вже кілька разів відкидав підозріння Індії в цій справі і заявляв, що він не зацікавлений власною продукцією ядерної зброї, а атомову енергію вживатиме виключно для мирних цілей. Індія, очевидно, ніколи не вірила спростуванням пакистанців, бо вона почувалась безпосередньо загроженою, якщо б Пакистан дійсно ринувся на продукцію атомових бомб. У Вашингтоні, Адміністрація президента Рональда Регена почала цікавитись повідомленням індійської преси.

П'ЯТЬ ЛЕШАТАРІВ загинули і 80 були поранені у Франції у катастрофі, яка наступила у французьких Піренеях, коли там зірвалася з ливня віндя, яка витягла більше футів на покриті снігом скалисті гори. 30 лешатарів тяжко поранені і їх гелікоптером перевезли до найближчих шпиталів. Катастрофа сталася приблизно 20 миль на південь від Лорду, місійно-релігійного центру Франції. Поліція спільно з урядовою комісією транспорту, ведуть слідство в цій справі.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Еспанії Феліпе Гонзалез, правдоподібно реагуючи на протести спільності заявив, що уряд, після довгої застанови і дискусії, вирішив підписати два важливі документи, а саме антитерористичний акт, на підставі якого уряд каратиме гостро кожного, що займається чи підтримує терористичні акти звернені проти уряду чи окремих організацій, а також підписи міжнародний договір, який забороняє поширювати атомову бомбу. Інформуючи парламент про політику уряду, прем'єр Гонзалез заявив, що початкові переговори представників його уряду з речниками американського Уряду у справі воєнних баз на території Еспанії не були успішними, але він особисто переконаний, що якийсь договір між Еспанією і ЗСА буде підписаний в недалекому майбутньому. „Навіть запризнені держави мають свої проблеми“, — заявив жартує Ф. Гонзалез.

В АМЕРИЦІ

РІШЕННЯ ГОВАРДА БЕЙКЕРА прийняти пропозицію президента Рональда Регена очолити канцелярію Білого Дому прийняв всякі розмови про намір колишнього сенатора висунути свою кандидатуру на пост президента ЗСА в 1988 році. Посада шефа штабу Білого Дому буде забирати увесь вільний час і позбавити Г. Бейкера всякої можливості їздити по країні. „Я не буду кандидатом на президента у 1988 році“, — сказав він минулої п'ятниці. Г. Бейкер вирішив не висувати свою кандидатуру в Сенат у виборах 1984 року і зосередити зусилля на підготові до президентської кампанії 1988 року. Однак у п'ятницю він говорив репортерам про свої нові обов'язки.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шульц перебував у Китаї на п'ятдесятих візитах. Він зустрівся з Денг Шаопінгом та іншими китайськими керівниками і обговорив велике коло питань: торгівлю, американські капіталовкладення, окупацію Афганістану Совєтським Союзом, окупацію Камбоджі В'єтнамом, ставлення китайських властей до американських репортерів та інші справи. За останні роки відносини між ЗСА і комуністичним Китаєм значно поліпшилися, про що свідчить зокрема той факт, що в американських університетах вчиться 19,000 студентів з Китаю. Значно збільшилася і обсяг торгівлі. Однак з справи, які і далі хвилюють Уряд ЗСА, зокрема ставлення Китаю до американських репортерів. Торік з Китаю вигнані кореспонденти газети „Нью Йорк Таймс“ Джан Бернс і Лоренс МекДоналд, який працював для французького пресового агентства Франс Пресс. Теперішній візит Шульца в Китай є другою за останні роки. Минулого разу він був у Китаї в 1984 році, супроводжуючи президента Рональда Регена.

В НІКАРАГУА ПРИБУЛИ американці, які направляються в район військових дій, щоб протестувати проти допомоги Уряду З'єднаних Штатів Америки антисандіністським партизанам. Пресовий аташе амбасад ЗСА в Манагуа Альберто Фернандес назвав прибулих американців „дурними і наївними людьми“. „Якщо з ними щось станеться, то вони будуть обвинувачувати Уряд ЗСА. Але справа не лише в цьому. Справа в тому, що вони намагаються вплинути на політику ЗСА. Однак якщо вони хочуть впливати на політику в рамках закону, то вони повинні звертатися до своїх сенаторів і конгресменів.“

ПРЕДСТАВНИКИ ГРЕЦЬКИХ і американських подорожних агенцій зустрілись в Атеніх і перевели там довгі розмови про відновлення туризму між Грецією і З'єднаними Штатами Америки, який дуже понизився був в останніх двох роках з огляду на похвалу діяльності терористичних груп і перехоплення пасажирських літаків. Американські урядові речники не дуже задоволені відновою туризму, бо це збільшує загрозу для багатьох американців, які можуть потрапити в полон до терористів, як закладники. „Американці мають звичку скоро забувати минулі події“, — заявляють у Вашингтоні. Тільки 250,000 американців, переважно грецького походження, відвідували в 1986 році Грецію, в порівнянні з 600,000, які побували в тій країні в 1985 році.

В ГОЛОВНІЙ КВАРТИРІ Північно-Атлантийського Оборонного Союзу в Брюсселі оголошено про призначення американського генерала Джана Галвіна головнокомандуючим військами НАТО. Дж. Галвін змінив на цьому посту генерала Бернарда Роджерса. Головнокомандуючий військами НАТО за традицією є американський генерал і його особисто призначає Президент. Дж. Галвін став дев'ятим з черги командуючим. Він в багатьох випадках поділяв погляди президента Рональда Регена і, на відміну від Б. Роджерса, ніколи не допустив публічного заперечення політики чи точки зору свого зверхника. Генерал займав різні посади в американських військах в Європі і вільно говорить по-німецьки.

Р. РЕГЕН ВІДТЯГНУВ НОМІНАЦІЮ Р. ГЕЙТСА НА ДИРЕКТОРА СІ-АЙ-ЕЙ

Вашінгтон. — Президент Рональд Реген, діючи згідно протоколом і на прохання кандидата, відтягнув у по неділю, 2-го березня, номінацію Роберта М. Гейтса на директора Центральної Розвідки Служби (СІ-АЙ-ЕЙ) заощаджуючи своїй Адміністрації зайвих витрат часу та довгих контрверсійних дебат в Сенаті у зв'язку з іранською аферою, тобто продажем режимові аятоли Хомейні зброї, амуніції і запасних частин та перекинення частини фондів з тієї продажі на конто антикомуністичних повстанців „контрас“ в Нікарагуа без відома обидвох палат Конгресу.

Очевидно, Р.М. Гейтс був в центрі усіх цих пертракцій, знав про одну й другу справу, будучи першим заступником директора СІ-АЙ-ЕЙ Вілліама Кейсі, але не повідомив про це лідерів Сенату і Палати Репрезентантів з лояльності до установи у якій працював. Якщо розглядати цю справу з боку етики, — кажуть політичні спостерігачі і прихильники номінації Р. Гейтса, — то він поступав правильно і лояльно до установи, якої він був співкерівником.

Повіформовані особи у Вашингтоні кажуть, що речники Адміністрації пропонували цей пост для колишнього сенатора Джана Г. Тавера, але він відмовився. Дж. Тавер мав декілька телефонічних розмов з новим шефом персоналу Білого Дому колишнім сенатором Говардом Г. Бейкером в тій справі, з якої однак нічого не вийшло. Крім того Г. Бейкер перший раз зустрівся з кореспондентами, акредитованими в Білому Домі, прочитав резігнацію Р.

Гейтса, порушив декілька інших справ, жартував з відомими йому кореспондентами і, як кажуть учасники цієї зустрічі, зробив добре враження навіть на тих журналістів, які його відносно мало знали.

Серед політичних аналітиків і коментаторів існує опінія, що Г. Бейкер й інші найближчі співробітники президента Р. Регена інтенсивно працюють тепер в тому напрямі, щоб знову підбудувати престиж Президента і відвернути увагу публічної опінії від одної тільки справи продаж зброї для Ірану і нелегального перекинення фондів для „контрас“.

Дещо в тій ситуації стала у пригоді (правдоподібно припадково) пропозиція совєтського лідера Михайла Горбачова про відтягнення із Західної, Східної і Центральної Європи нуклеарних ракет середнього засягу і цю пропозицію вже почали обговорювати американські і совєтські представники на конференції в Женеві. Президент Р. Реген і Уряд ЗСА взагалі позитивно сприйняли пропозицію СС-СР, але застерігли за собою право спочатку говорити про контролю і зменшення числа совєтських ракет близького засягу у сателітних країнах.

Серед інших можливих кандидатів на пост директора СІ-АЙ-ЕЙ називається, крім вже згаданих ще Брен-та Кроковффа, Бабі Рей Іммана, колишнього заступника директора СІ-АЙ-ЕЙ, ген. Вілліама Е. Одома та інших. Покищо Р. Гейтса називають у політичних колах „жертвою обставин“, бо поза тим він є одним з найкращих кандидатів на цей відповідальний пост.

Туреччина і ЗСА є під обстрілом совєтської пропаганди

Москва. — Газета „Правда“, орган Центрального Комітету КПСС, помістила у числі з 28-го січня ц.р., довшу статтю свого кореспондента в Анкарі А. Степанова під заголовком: „Туреччина і НАТО“. Автор, покликаючись нібито на „широкі дискусії в турецькій пресі про перегляд турецько-американського договору“, каже, що Адміністрація президента Рональда Регена, в заміну за економічну допомогу і доставку зброї для озброєння турецької армії, стосує „нечувані тиск“ на турецький уряд, домагаючись дозволу для розбудови на території Туреччини „пунктів електронної розвідки“ і розміщення нових ядерних ракет.

Політичні спостерігачі і дипломати в Москві думають, що стаття є прямим втручанням Совєтського Союзу до внутрішніх справ Туреччини, яка, як відомо, є членом Північно-Атлантийського Оборонного Союзу (НАТО) і альянтом ЗСА без допомоги яких, так прийняла менше думас більшість аналітиків, Туреччина економічно не видержала б. Про це знають у Москві, кажуть американські дипломати і речники Уряду у Вашингтоні, але вони зумисно не наголошують економічного моменту з практичних мотивів, щоб не драматизувати потреб економічно відсталій країні і тим самим не оправдувати політичних та мілітарних потягнень турецького уряду, який пішов на далекійдучу співпрацю з найбільшою потугою світу, при рівночасному веденні приязної до ССР і інших своїх судів політики, крім Болгарії, з якою Туреччина веде психологічну війну за турецьку меншину в тій сателітній країні.

На протязі кількох останніх місяців, — пише совєтська газета, — Туреччина стала об'єктом пропагандивної кампанії лідерів країн Північно-Атлантийського Оборонного Союзу (НАТО). Вони застрашували турків „загрозою з півночі“, пропонували на берегах Босфору розмістити додаткову кількість американських ракет середнього засягу типу Першінг-2 і крилатих з атомовими головками. „Ціль такої масивної кампанії, — пише А. Степанов, — є переконати турецький уряд про konieczність розміщення нуклеарної зброї на турецькій території і підслуховування станції у безпосередньому сусідстві з ССР“.

А. Степанов переконує читача „Правди“, що турецький наряд не поділяє цих „натовських“ заходів, бо турки, мовляв, „бачать національні інтереси не у задоволенні Вашингтону а у створенні приязної атмосфери із своїми сусідами“.

Західні політичні спостерігачі й аналітики кажуть, що це перша й мабуть не остання стаття у совєтській пресі на тему Туреччини і НАТО, бо присутність американських воєнних баз і війська під боком комуно-московської імперії вже давно не дає спокійно спати кремлівським лідерам.

СВОБОДА **SVOBODA**
ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИЙ УМІСНИК
FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Зміни в Білому Домі

Коли у минулий четвер, 26-го лютого, безпосередньо після проголошення на спеціальній пресовій конференції звіту так званої Комісії Тавера, що її покликав був президент Реген для розслідування афери продажу зброї Ірану, тоді запитали нью-йоркського сенатора Альфонсо Д'Амато, чи він здивувався би, коли б у наслідок того звіту відійшов з Білого Дому голова його штабу Доналд Ріген, Д'Амато відповів: «Я ні трошки не здивувався би, бо він повинен був вже давно відійти, як винуватець кризи, в якій опинився президент Реген». Не минуло 24 години від цієї конференції, як Доналд Ріген перестав бути шефом штабу Білого Дому, а на його місце прийшов колишній сенатор Говард Бейкер.

Ці обидві постаті — цікаві, непересічного формату. Доналд Ріген, тепер 67-літній мультимільйонер, був протягом дев'ятих років президентом найбільшої, мабуть, у світі, у всякому разі найбільшій в Америці брокерської фірми Меррілл Лінч і перемінив цю установу, яка займалася спершу тільки посередництвом у купні-продажу корпоративних уділів (шерів) на біржі, у великий банк з усіма функціями банку. Був потугою в американському фінансовому світі і тому був логічним та найкращим кандидатом на секретаря фінансів, що його призначив у першій каденції свого урядування Роналд Реген.

Президентіві сподобалася енергійна й арбітральна форма урядування Рігена і він призначив його на шефа штабу Білого Дому і на його місце секретарем фінансів став Джеймс Бейкер. Але виявилось, що це була велика помилка Президента. Доналд Ріген дістав від Президента повноваження приймати всі звідомлення секретарів (міністрів) та йому тільки доклади про речі, які, на думку Рігена, вимагають уваги Президента. І тут Ріген далеко переступив дані йому права й компетенції. Будучи великим фахівцем у справах фінансів, був новиком у справах політики та особливо не знав нічого про проблеми закордонної політики. Проте почав втручатися у ту політику і, між іншим, підпорядкував собі Раді Крайової Безпеки, яка повинна бути тільки дорадчим органом Президента. У співпраці з Рігеном Рада Крайової Безпеки стала неначе урядом в уряді і на власну руку, очевидно, за апобатою Доналда Рігена, нав'язала контакти з ворожим Америці Іраном та продавала Іранові транспорт зброї з очевидною надією, що це буде ціна за звільнення схоплених у Лівані американських громадян проіранськими мусульманськими фанатиками. Ця надія не здійснилася, у цю справу вмішався Ізраїль, пропали мільйони, доларів з того продажу і прийшло до міжнародного скандалу. Журнал «Тайм» з дати 1-го грудня 1986 назвав Доналда Рігена «Де факто президентом». Коли ж у звіті Тавера схарактеризовано відносини у Білому Домі словом «хаос» — то це, очевидно, стосувалося особи голови штабу Білого Дому Доналда Рігена. Але він тверда і уперта та самозакохана старша людина, неприхильна до критики його особи, до останньої хвилини відмовлявся резигнувати. Своє пересердя він проявив у листі до Президента, де одним коротким реченням зголосив свою димісію.

Наступник Рігена Говард Бейкер був впроваджен 18 років сенатором із стейту Теннессі, за першої каденції Регена був головою республіканської більшості в Сенаті, зрікся дальшої кандидатури до Сенату і проголосив уже своє рішення кандидувати на Президента ЗСА. Мав уже нараду із своїми приятелями і прихильниками, як зібрати 10-мільйоновий виборчий фонд. Відкинув пропозицію Доналда Рігена стати головою Сі-Ай-Ей, але прийняв негайно телефонічну пропозицію Президента стати президентських амбіцій і заповів, що від понеділка, 2-го березня ц.р. працюватиме вже в Білому Домі, ознайомлюючись спершу з деталями звіту Комісії Тавера та біжучими справами. Цю зміну у Білому Домі прийнято у конгресових колах з великим признанням. Говард Бейкер, хоч належить до поміркованого, а не консервативного крила Республіканської партії, зискав собі опінію людини надзвичайно зручної, льояльної супроти Президента, але й прагматика у відношенні до можливості співпраці з демократичною опозицією — тепер більшістю в Конгресі. «Нью Йорк Таймс» з 28-го лютого назвав Бейкера — «генієм у вишукуванні компромісових форм». Сподіваються, що дальших персональних змін — напевно в адміністраційному апараті Білого Дому, але можливо і в Уряді. Ці зміни, що їх запровадив Реген у своєму урядовому штабі вважають видимим знаком, що президент переможе «Іранську кризу».

Визначного кубинського поета Арманда Вальядареса Кастро в'язав 22 роки. Після Вальядареса утік до Америки. Свої жалюві переживання він описав у книжці «Проти всякої наші». Вальядарес між іншим, сказав: «Під час коли ми надаремне ждали на обійми наших братів у Христі із Північної Америки, вони обіймали наших катів...»

Перед кількома тижнями американська преса принесла вістку про чотирьох саботажистів, що вночі вирізали отвір у високій металевій огорожі, яка охороняє велику летунську базу у Горшамі. Пенсильванія, і важкими молотами важко пошкодили кілька військових гелікоптерів. Винуватців арештували, два із них були — священники.

Вищенаведені слова Вальядареса та вище подана вістка насувають тривожне питання: Чи комуністичні впливи проникли вже і церковно-релігійне життя? Безустанні намагання Москви інфільтрувати організації й інституції вільного світу, її спеціальний талант і її успіхи на тому полі є загальновідомі. Ми вірили, однак, що є одна інституція, недоступна для комуністичної пропаганди, інфільтрації і маніпуляції, імені — Церква.

Цю нашу віру ми опирали на тому, що одним із основних принципів комунізму є атеїзм, і на тому, що у комуністичних країнах духовенство і вірних завжди переслідували, в дуже багаті випадках, і ще й тепер їх брутально переслідують. Божі храми нищать, а рештки церковної ієрархії замінюють на покірний апарат, що ним керує КГБ чи інші державні, політичні агенції.

Минулий рік продовжив поверх п'ятнадцятирічної історичної рист американської економіки від часів депресії. Урядові і приватній (преса, радіо, телебачення) економічні звітності за четвертий квартал, особливо за місяць грудень минулого року, виказали, що революційна економіка президента Р. Регена зростає уже шестий рік. У багатьох секторах економіки — ревелюційно додатні показники.

Безробіття за грудень впало на 0.2 відс., річно 6.6 відс., найменше від шесті років (в Канаді 9.4 відс., в інших індустріальних країнах від 9-13 відс.). Найменше безробіття у стейтах: Нью Джерсі 4.3 відс., Масс. 4.7 відс., Нью Йорк 5.5 відс. За останній квартал число працюючих зросло на 2.5 тисячі місячно, найбільше на сході найменше на півдні країни. Індекс економічних показників зріс до 2.1 відс. (найбільше від чотирьох років) 3 11 показників, 9 зросло, а 2 впало. Індустріальна продукція за грудень зросла до 0.5 відс., річно 3.25 відс. Мануфактурна продукція до 0.4 відс. Копальняна індустрія зросла до 0.4 відс., річно впала на 9.7 відс. через оливу і сталь. Індустрія інших речей першої потреби зросла до 0.5 відс., річно 5 відс. Продукція сталі впала через 180 денний страйк ЮС Стіл (найдовший в історії страйків) втратив 1.4 мільйона доларів. Фабрична продукція, головню хемічна і паперова зросла до 4

Ярослав Татомір

КОМУНІСТИЧНА ІНФІЛЬТРАЦІЯ РЕЛІГІЙНОГО ЖИТТЯ У ЗСА

„Prophets or Useful Idiots” by James L. Tyson, Council for the Defense of Freedom, 1275 K Street N.W., Washington, D.C. 20016

Шойно появилася книжка Джеймса Тайсона „Пророки чи корисні ідіоти”, дуже документальна студія про інфільтрацію комуністичної пропаганди у релігійну структуру ЗСА.

Дж. Тайсон уже довгі роки досліджує комуністичну інфільтрацію американських інституцій та організацій. Він є автором, між іншим, знаменитої, документальної праці „Прицил — Америка” (Target — America), що появилася у 1982 році і здобула великий розголос. Тайсон є визначним працівником „Ради для оборони свободи”. Ця Рада видає, між іншим, тижденьник „Вашингтон Інквайрер”, який від квітня минулого року посьогодні помістив сім дуже прихильних статей на українські теми.

Остання праця Тайсона, так як і його „Прицил Америки”, відзначається величезною кількістю зібраного матеріалу і дбайливим опрацюванням цієї документації. Автор передає всю історію совєтської інфільтрації американських Церков, яка почалася уже у 1922 році!

Тайсон пише, що це проникання совєтської агентури в американське релігійне життя почалося за наказом й інструкціями Леніна.

Дуже багато докладних і дуже цінних інформацій про совєтську інфільтрацію

американських Церков, у перших десятиліттях після Першої світової війни дали деякі дуже визначні американські комуністи, які часом розчарувалися у комунізмі і склали свідчення перед спеціальною конгресовою комісією. Один з них Бенджамін Гітлов був два рази, у 1924-у і 1928-у роках кандидатом американської комуністичної партії на віцепрезидента ЗСА. Він кілька разів відвідував Москву, мав особисті зустрічі із Сталіним. Гітлов, інший визначний американський колишній комуніст Йосиф Корнфедер та кілька інших, свідчили у 1953 році, що Москва уже у 1922 році вела боротьбу з релігією двома шляхами: брутальним нищенням релігії у Совєтському Союзі (масові в'язнення, тортури, масові вбивства священників і вірних) та інфільтрацією церковного життя у вільному світі.

Головну частину своєї праці автор присвячує намаганням Москви стати твердою ногою у країнах Латинської Америки, зокрема у Нікарагуа. Для цієї цілі Москва майстерно використовує свої впливи у церквах та релігійних організаціях ЗСА, у численних т. зв. „фронтах”, у засобах масової інформації, у великій кількості високих шкіл і т. д. При цій нагоді варто

згадати, що коли вище згаданого поета Вальядареса, який пережив 22 роки жахливої в'язниці Кастро, запросив один із коледжів, із доповіддю, його „брати у Христі” — агресивними вигуками не дали йому змоги розкрити про переслідування на Кубі...

Тайсон пише, що є велика співпраця між численними церковними і релігійними організаціями і різними лініями „фронтами”, що їх в останніх десятиліттях наросло у ЗСА як „грібів до дощі”. Автор стверджує, що великий відсоток членів різних релігійних організацій та „фронтів”, що беруть участь у протирядових демонстраціях, підписують петиції проти зброєння Америки, проти американського імперіалізму, проти допомоги нікарагуанським протикомуністичним повстанцям і т. п., це добрі люди, але обдурені і збаламучені хитрою комуністичною пропагандою, яка роблять це все із шляхетних, гуманітарних чи релігійних мотивів.

З огляду на величезний вплив, що його має совєтська агентура на закордонну політику Конгресу ЗСА, через свою інфільтрацію різних американських організацій й інституцій, і перш за все через свою інфільтрацію частини американських Церков і релігійних організацій, праця Тайсона має необхідний і прямо безцінний матеріал для кращого розуміння хитрої совєтської проникання релігійного життя в Америці та кращого розуміння що і чому діється в американській закордонній політиці. Ця цінна вартісна книжка — 6.50 дол.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ЗСА ЗА 1986 РІК І ПЕРЕДБАЧЕННЯ НА 1987 РІК

І. Головно в грудні сильно зросла до 6.2 відс. За минулий рік продано 16.3 міль. авт і „траків” з чого самих автомобілів продано 8.3 мільйона. Крім того імпортовано 3.2 міль. авт із Південної Кореї і Югославії так, що разом продано 11.5 міль. авт. Сильно зросла в грудні будова нових домів, головню односторонніх 2.8 відс., за рік 7.2 відс., найбільше від Другої світової війни. За останній рік збудовано 2 міль. нових домів, найбільше на середньому заході і півдні, найменше на північному сході. Продаж домів в грудні зросла до 10.9 відс., за рік 12.6 відс., найбільше за останніх 10 років. Найбільше домів продано в грудні 4.7 мільйона. Продаж будова домів зросла так сильно через зниження мортгеджові відсотки (з 12 до 9.6 відс., у деяких стейтах 8.5 відс.) Ціни на домів в грудні зросли до 0.3 відс., річно 1.8 відс., пересічна ціна дому 112,000 дол.

Заробітні платні в грудні впали на 0.4 відс., річно зросли до 1.2 відс. Валова продукція за останній квартал м.р. зросла всього 1.7 відс., річно 2.5 відс., найменше від чотирьох років. Торговельний дефіцит за

грудень 10.7 мільйона дол., на кінець року 169 мільйонів дол. Високий дефіцит торговельний баланс слабо поправляється через зменшений експорт сільськогосподарських продуктів сталі, текстилі, а збільшений імпорт закордонних дешевих продуктів, головню: Південної Кореї, Тайвану, Гонконгу, Японії і Німеччини. Південна Корея своїми продуктами конкурує з цілим світом через дуже низькі ціни на продукції. Корейський робітник працює шість днів по 10 годин і додатково в невідомі 12 годин і заробляє пересічно 185 дол. місячно (10 відс. заробляє менше як 115 дол. місячно). Автомобільний робітник заробляє 3.5 дол. на годину. Тому з Південною Кореєю не можуть конкурувати не лише ЗСА, Японія чи європейські країни, але і Тайван, Гонг Конг чи комуністична Китайська Народна Республіка. Валова продукція в 1986 році зросла до 12.2 відс., головню через сильний експорт, мануфактурна 16.4 відс. Експорт електронічних продуктів, автомобілів і текстилів збільшився на 26 відс. у порівнянні до 1985 року. Торговельному сектору ЗСА шкодить Японія і Західна Німеччина. Японія не додержує торговельних умов. Вправді зменшила експорт текстилів і сталі, але збільшує електроніку, доставку і фабрику нових авт.

Закінчення буде.

3 ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

У калейдоскопі творчого ферменту

Згідно з інформаціями патентного уряду у Вашингтоні, в 1985 році, видано 72,149 патентів на різні винаходи від колючого дрову почавши, пристроєм для виключування комерційних, телевізійних реклам скінчивши.

В загальному кількість виданих патентів більше кожного разу, а незалежно від них, ростуть, немов гриби по дощі, наукові статті з винахідливими претензіями, які професійні та наукові товариства не встигають публікувати.

Здавалося б, ще при такій великій кількості патентів та наукових ідей, наш вік, у протязі минулого, повинен бути цікавий та прогресивний. Чи справді так є? Питається редактор науки „Нью Йорк Таймс” Малколл Бранн, (Is this the age of hyperinventor or ponderous pedestrian?).

Приглянувшись ближче творчості винахідників минулого сторіччя, щоб не далеко йти, почнім від Едсона Вотермена, забезпеченого агента, який в 1884 році винайшов т. зв. „вічне перо”, яке з більшими чи меншими поліпшеннями дотримало до наших часів. Декілька років пізніше, винайдено в ЗСА комбайн (combine harvester), який поставив Америку на чолі світових продуцентів збіжжя.

Чарльз Мартин Голл із Огайо винайшов у 1886 році електричний процес для витоплювання алюмінію з руди. Завдяки цьому процесові масою сьогодні бомбовики, легкі сквороди та ливні банки (пушки), які поспожиті їх змісту, викидаємо крізь вікна наших автомобілів.

Якщо ми вже при електричній енергії, слід пригадати, що в 1831 році дав науковці, — Майкел Фарадей з Корольовського Інституту в Англії, та Джозеф Генрі з Академії в Олбані перепроували, незалежно від себе, експеримент, який виявив, що коли рухати металевий дріт у магнітному полі, вирощується в ньому електричний струм. Цей експеримент проклам шлях для найбільшого чуда технології, основні дії та побудови електричного генератора.

У 1884 році англійський інженер Чарльз Парсонс винайшов парову турбіну, яку тепер вживаємо для погону цього генератора, для вирощування електричного струму. До речі, такі парові турбіни вирощували (і знову вирощують) електричний струм у Чорнобильській атомовій електростанції.

У 1884 році два французькі армійські старшини — Артур Кребс та Чарльз Реналд відбули політичний повітряний поїзд „Франція”, довкола точно визначеної території, при допомозі 9-кінного електричного мотору.

У 1885 році німецький механік з Мангайму Карл Бенц винайшов триколісний автомобіль, а його земляк Готтліб Даймлер — мотоцикл.

У 1880 році створили ви-

нахідники у Франції та Англії революцію в текстильному промислі синтетичного волокна з целюлози, яке назвали „гауон”. Його послідовники, це найлон, орлон, поліестер та тавіні-йон.

Якщо мова про науку, то її чільним представником слід вважати французького лікаря Люїса Пастера, який у 1885 році зашенив першу людину проти скаженни. Його шанувальники твердять, що Пастер зробив більше для публічного здоров'я, ніж всі його попередники.

Останніми двома винаходами в 1885 році був винахід бездимного пороку та кулемета. Бездимний порох, причинився до поширення та поглиблення їх нищівного та кривавого характеру. Винахід кулемета, уродженцем стейту Мейн, в Новій Англії, Гайрмом Максимом змінив докорінно тактику воєн та причинився до поширення революцій, злочинів та терористичних акцій.

Цей короткий перелік найбільш вагомих та характеристичних винаходів минулого сторіччя становить доказ, що майже всі засоби людської діяльності, методи готування нашої їжі, освітлювання, огрівання, а навіть охолодження наших домів, одягання, поборювання інтенсивних недуг та нашого взаємного вбивання, основані у великій мірі, на ідеях, закладених в минулому сторіччі.

У тому саме часі виходив із своєї лави технологічний велетень, предтеча майже будь-якої людини із снагмою та новими ідеями яка могла зайти тоді дуже далеко й високо.

Сьогодні часи та обставини диметально змінилися, і, рідовищі винахідливих можливостей вже не так легко експлуатувати, як колись. Вона бо стала домною науковців та інженерів, що „топляться” у добре виважуваних дослідних лабораторіях.

У сьогоднішньому часі суматний науковець та винахідник, це свого роду Дон Кіхот, який мусить вдовольнятися шораз меншим орайком колективного досягнення. Багато з них, з неспрощеною ностальгією, ще й досі задивлені в минуле, коли то в 1905 році самітний мислитель Альберт Айнштайн міг створити таку епохальну річ, як теорія відносності, яку, до речі, можна було змістити на одній сторінці друкованого паперу.

На жаль, час наукової віртуозності проминув безповоротно. Не слід проте сумніватися, що технологія буде в дальшому творити великі речі, які, проте, не можна буде порівняти з творчим ферментом ідей з перед сотні років.

Остап Сокольський

ПАМ'ЯТАЄМО

Пам'ятаємо — був це липень 1945 року. На просторій площі колишнього летовища біля міста Риміні в Італії розміщувалося поверх 1010 особових шатер та біля 60 бляшано-бочкоподібних бараків, де на землі під шатрами два через два роки проживало поверх 10,000 полонених дивізійників.

Ранніми годинами після щоденного раннього їх рахування численні полонені ходили до своїх шкіл і зайняти, а інші прохажувалися доріжкою попід високими дотрами таборової огорожі та збиралися біля входової сторожової брами, щоб бачити, що діється поза дотрами — на волі. Так одного дня вони і завважили як до англійської варті на контролю під'їхав мотоцикл таборової варті. Мотоциклом провадив добре знайомий командир таборової варті — поручник Богдан Бігус — а в причепі сиділа незнайома особа.

Важливість приїзду незнайомого викликала величезну сенсацію у таборі. Її може відчувати лише той, хто був позбавлений волі, а це відчували особливо ми, дивізійники, на протязі всього дворічного нашого перебування у Риміні, відвідала лише горстка осіб, по черзі, першими були отці з Риму: о. д-р Іван Прашко — тепершній Владика Іван з Австралії, о. д-р Іван Біланчик, о. д-р Михайло Ваврик, Владика Іван Бучка, о. д-р Василь Кушнір — голова Комітету Українців Канади, д-р Володимир Галац — голова З'єднаного Допомогового Комітету ЗСА, відомий оборонець українських скитальців, а особливо дивізійників, посол Антін Глинка і його дружина, яка тут живе у Торонто, і вельмизаслужений

приятель дивізійників сотник Канадських Збройних Сил Богдан Панчук і його дружина і то все!

Ці, так різкісні відвідини провідними діячами українців на поселеннях, за винятком душпастирської опіки і матеріальної допомоги отців духовних з Риму під благодійною рукою Владика Івана Бучка та шкловитий брак заінтересування нами провідними особами емігрантських кіл, особами які у великій мірі завдячують нам дивізійникам за спроможність одержання транспорту, документації і т.п. під час їхньої втечі на Захід... з одної сторони, докраю ранили наше серце — а з другої — викликали особливу вдячність і почування неосіненого боргу до тих, які нас відвідали і були для нас зв'язком з нашим народом.

Отож, ми дуже добре пам'ятаємо, коли до нас з Риму прибув стрункий — аж до худости, з пронизливими очима та довгими бровами, спокійний і елегантний пан, як ми дуже скоро довідалися — викладач музично-драматичних вищих шкіл Києва і Львова, видатний мислитель, театрознавець Валеріян Ревуцький з славетного українського роду музикознавців. У них зберігалася оригінальна гіпова маска обличчя, навіть із залишками волосся аусів, генія і пробудителя нашого народу — Тараса Шевченка.

Приїжджий професор Ревуцький зразу зацікавився тим бурхливим життям в таборі, бо перебуваючи тут на протязі поверх одного року ми вже змогли досить добре загосподаритися. Оглянувши він наші обидві церкви — зустрінувся з чотирьома католицькими священниками під проводом о. капелана поручника Емануїла Кордуби і з українським православним священником, отцем ієромонахом Іовом Скакальським — пізнішим Блаженнішим Митрополитом Української Православної Церкви у Південній Америці. Побачив проф. Ревуцький уже діючий Український Народний Університет, відвідав Матуральні курси, гімназію св.

Йосафата, сімклясову народну школу, як теж такі навчальні заклади: торговельну школу, ремісничу, технічну, дияківську, мистецьку. Познайомився з таборовою пресою: півтижневиком „Життя в таборі”, тижденьником „Батьківщина”, гумористичним журналом „Оса”, журналом для молоді „Юнацький зрів”.

Професор Ревуцький зустрів письменників, поетів, композиторів, почув хор, симфонічний оркестр, і що найважливіше, побачив в дії наш вже добре знайомий театральний ансамбль під вправною режисурою актора, пізніше священника десятника Степана Столярчука. Цей театр за весь час свого дворічного існування поставив там ревії, концерти та п'єси — „Мартин Боруля”, „Ясні зорі”, „Украдене шастя”, „Ой не ходи Грицю” і в концертній обробці „Запорожжя за Дунаєм”. Познайомившись із такою многогранною працею, наш шановний гість, нас уже ніколи не покинув. Він став „добровольцем... до полону” як його з любов'ю наші побратими називали змістя включився в ляльну працю. Його творча любов до театру скоро відчулася у таборових його викладах, рефератах та писаннях. Пригадаємо як вкорті після його прибуття до табору було повідомлення про організацію театральної школи із вступними іспитами до неї.

Пам'ятаємо як захоплював він нас тоді знанням, глибиною думки, ерудицією, дикцією та красою його української мови. Змістя також появилася ряд статей про український театр, а особливо про відродження українського театру у двадцятих роках, про славетних акторів Йосипа Гіряка, Олімпія Добровольського, про генійний талант Леся Курбаса, який приніс українському театрові наймодерніші досягнення Заходу, та який у 1927 році на всесвітній виставі у Парижі здобув перше місце за свої вистави.

(Закінчення на стор. 4)

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)
та головним виконавчим директором цієї установи, а головою комітету став Гобарт Кавуд, супер-інтендент Крайового Історичного парку „Індепенденс“.
Бюджет на святкування обчислений на 17 міль. дол. Досі правдоподібно вже є 14 міль. дол.
Етнічні імпрези зареєстровані у календарі, по три жидівські, польські і німецькі, дві азійські та по одній еспанська і китайська. Участь етнічних груп у відзначуванні 200-річчя Конституції ЗСА є мінімальна. Виглядає, що міські чинники не зацікавлені в тому, щоб етнічні меншини збагатили свою репрезентацію загальної імпрези, хоч Філадельфія є містом з дуже численними етнічними групами.
Д-р І. Скальчук закінчив своє слово ствердженням, що участь українців у міських святкуваннях є незначною і буде корисною для пропагування української справи. Тому треба вибрати громадський комітет та намітити відповідні українські імпрези.
В дискусії, яка вив'язалась, забирали слово: д-р Б. Гнатюк, інж. М. Борський, мгр В. Винницький, В. Луц, М. Елго, Н. Геніс, д-р Б. Романенчук, інж. М. Ніч, М. Ковальчин, суддя Л. Подгурський, д-р І. Скальчук та інші.
На внесок д-ра І. Скальчука вибрано одноголосно головою Комітету інж. М. Борського. Після цього присутні вибрали теж одноголосно Управу, Контрольну комісію та Комісію зовнішніх зв'язків. Рівночасно нарада доручила вибраному громадському комітету намітити відповідні українські імпрези, вибираючи із запропонованих імпрез д-ром І. Скальчуком.
Негайно по закінченні наради Управа комітету відбула свою нараду і ухвалила рішення. До Управи входить біля 20 місцевих громадських діячів і діячок.
Комісія зовнішніх зв'язків повністю входить в склад Управи Українського Громадського Комітету 200-річчя Конституції ЗСА.
На своєму першому засіданні Управа намітила цілий ряд українських імпрез, які Комісія зовнішніх зв'язків передала виконавчому директору міської установи.

Відвідини Владики Москаля в Голлівуді

Дня 17-го січня ц.р. став важливою датою для української громади, розкинаної у північному Маямі. Маямі Біч, Галендейл, Голлівуд, Форт Лотердейл, Купер Ситі й в інших місцях у південно-східній Флориді і сконцентрованої біля Українського Культурного Центру в Голлівуді.
Владика Роберт Москаль, духовний зверхник українських парафій, — також і на Флориді, — відвідав Український Культурний Центр саме у десятиріччя його існування.
В цьому Центрі, що є пов'язаний з Фундацією „Воля“, гуртуються такі українські організації: УККА, відділ південної Флориди, ООЧ-СУ, відділ Голлівуду, ОЖ-ООЧСУ, відділ Голлівуду, відділ АП-АБН, Українська Народна Поміч, Товариство Професіоналістів і Купців, Український Національний Хор, тобто вісім організацій.
Слід підкреслити, що Владика Роберт відвідав Голлівуд під час своєї візитації парафії Успення Пресвятої Богородиці у Маямі у її тридцятирічний ювілей.
Церковні і світські святкування 30-річчя відбулися дуже гарно. Вже о год. 11:30 вранці почали сходиться представники згаданих організацій, щоб пригоститися до приїзду Владики Владимира Роберта, котрий мав прибути між 12-ю і 12:30 по полудні. Членкині з ОЖ-ООЧСУ вже від ранку приготували маленьке прийняття, о год. 12:25 прибув Владика. Ще надворі Владика привітався з кількома людьми, що його очікували.
При вході до Центру стояла велика група людей, а на порозі привітав Владику Роберта голова УКЦ Роман Балабан хлібом і сіллю та теплим словом. В асисті Владики приїхав теж о. Іван Стевенський, єпархіальний економ.

Д-р І. Скальчук закінчив своє слово ствердженням, що участь українців у міських святкуваннях є незначною і буде корисною для пропагування української справи. Тому треба вибрати громадський комітет та намітити відповідні українські імпрези.
В дискусії, яка вив'язалась, забирали слово: д-р Б. Гнатюк, інж. М. Борський, мгр В. Винницький, В. Луц, М. Елго, Н. Геніс, д-р Б. Романенчук, інж. М. Ніч, М. Ковальчин, суддя Л. Подгурський, д-р І. Скальчук та інші.
На внесок д-ра І. Скальчука вибрано одноголосно головою Комітету інж. М. Борського. Після цього присутні вибрали теж одноголосно Управу, Контрольну комісію та Комісію зовнішніх зв'язків. Рівночасно нарада доручила вибраному громадському комітету намітити відповідні українські імпрези, вибираючи із запропонованих імпрез д-ром І. Скальчуком.
Негайно по закінченні наради Управа комітету відбула свою нараду і ухвалила рішення. До Управи входить біля 20 місцевих громадських діячів і діячок.
Комісія зовнішніх зв'язків повністю входить в склад Управи Українського Громадського Комітету 200-річчя Конституції ЗСА.
На своєму першому засіданні Управа намітила цілий ряд українських імпрез, які Комісія зовнішніх зв'язків передала виконавчому директору міської установи.

Стевенський відбули далеку дорогу автою, їх попросили, перше за все, до скромного прийняття — обіду. Проф. д-р М. Чирівський, який виконував свого роду роль господаря зустрічі, представив Владиці окремо кожного присутнього і зазначив, яку організацію кожний з них заступає. Він теж розпочав згодом дискусію про парафію, до яких мешканці цих околиць належать. Обговорено трудові, недомогання і можливості виправлення їх на коротку і довту мету. Обговорено можливість церковних відправ за новим і старим календаром, тому що дуже багато людей цих околиць перебуває пірроку на півночі у містах і парафіях, де обов'язує давній юліанський календар і вони до нього звикли. Хотілося б створити гармонію в співпраці. Згадано теж про можливість окремої тимчасової духовної області голлівудського центру. На далеку мету треба рухатися з конкретністю побудови церкви для шораз більшої кількості українського населення, що концентрується на півночі від міста Маямі.
В розмові-дискусії брали участь майже всі присутні, на яких дуже позитивно вплинула постава Владики. Він говорив зі зібраними безпосередньо і широким рівнем з рівня, без жадного напущення і штучності. Він показав що він є передусім людиною, яка повністю розуміє свою відповідальність, а вже потім ієрархом Церкви. Розмова перепліталася жартами.
Присутні впевнилися, що після зустрічі і розмови з Владикою всі справи улажаться з часом краще.
Малу трапезу розпочато молитвою, що її провів Владика; молитвою закінчилась зустріч. Проспівано декілька колядок.

Тому що Владика і о. М. Ч.

Фундація УВУ проголошує студентські поїздки на 1987 рік

На різдвяній святковій зустрічі учасників студентської поїздки „Стежками Батьків по Європі“ 1981-86 років, д-р Петро Гой, голова Фундації УВУ та організатор щорічних поїздок, проголосив сьому з черги поїздку на літо 1987 року, як також можливість нової зимової лещатарської поїздки до Швайцарії. Д-р Гой поінформував присутніх, що під час відвідин групи в Швайцарії в останніх двох роках в гостині родини д-ра Михайла Качалуби, він у розмовах зі студентами довідався, що багато з них є великими ентузіастами лещатарства і запропонував допомогти в організуванні зимової лещатарської поїздки в чудових швайцарських Альпах.

На святкову зустріч, яка відбулася 3-4-го січня в Нью Йорку, прибуло понад 70 студентів з Клівленду, Дітройту, Монреалю, Торонто, Філадельфії, Гартфорду, Рочестеру і ближчих околиць. Під час бучету на вечірньому прийнятті 3-го січня студенти мали можливість оглядати прозирки та альбоми знімків зі всіх років поїздок, в часі веселої розмови і розвагової музики. Д-р Гой також представив працю студентського комітету, які працюють при Фундації УВУ, а саме: Студентський комітет „Стежками

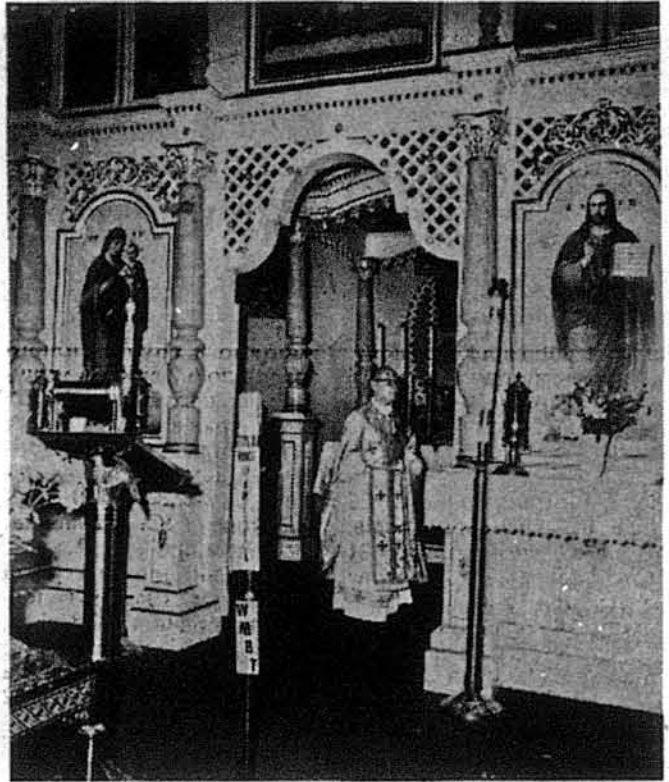
На світлині з групою студентів сидять (зліва): Петро Матіяш, Ксеня Йовик, д-р Василь Лучків, Ліда Чорна, д-р Петро Гой, Віра Шумейко, мгр Теодор Воляник, Леся Гой.

Батьків по Європі“, голова Ліда Чорна; Український Студентський Комітет „Дахав“, голова — молодий правник Борис Дацків; Український Студентський Комітет „Монте Касіно“, голова Петро Матіяш.
Завдяки великому вкладу часу і праці подорожного бюро „Кобасно“, а зокрема пані Віри Шумейко, студентська поїздка щороку успішно відбувалася, за що д-р

Гой висловив щирі подяки присутній п-і Вірі Шумейко, яка з нагоди зустрічі подарувала 500 дол. на Студентський комітет „Стежками Батьків по Європі“.
Приготували зустріч нью-йоркські члени комітету — Ліда Чорна, Ксеня Йовик, Леся Веремієнко, Іван Качор, Софія Качор, Петро Матіяш і Оля Ходола.
В неділю, 4-го січня, понад 30 студентів зустрілись

на „бранч“ в українському ресторані, а тоді поїхали на літаки до Центрального Парку та на оглядини міста в околиці Рокефелер Центру.
Зацікавлених в літній або зимовій поїздки просимо звертатися до комітету „Стежками Батьків по Європі“ на адресу Фундації УВУ - S.B.E. Students Committee, c/o UFU Foundation, Inc., 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Вірні в МекАду вшанували 20-річчя душпастирського о. Б. Левицького

О. Богдан Левицький відправляє Богослужбу в українській католицькій церкві Святої Марії в МекАду, Па., що її передано було в Україну.

На протязі двох листопадних днів — 29-го і 30-го в минулому році — парохія української католицької церкви Св. Марії в МекАду, Па., вшанували 20-річчя ревної душпастирської праці у Христовому винограднику й водночас труду для української громади о. Богдана Левицького у цьому пенсильванському містечку давніх вуглекопів. Відзначаючи кропітку віддану працю свого пароха на протязі цих років, вірні із жалем його прощали, бо він залишив свою парохію, відходячи на еміграцію.
Оці парохіальні відзначення попередило несподіване для отця — пароха прийняття, що його 29-го листопада м.р. влаштували студенти із релігійно-освітнього відділу — Мері Енн Медаліс, Сандра Гойлко, Пол Дуда та Мері Енн Філдс.

А відтак у цеділю, 30-го листопада, відбулось громадське спільне вшанування отця-пароха всією парохією з приятелями о. Б. Левицького та знайомими, які прибули з поблизу містечок, щоб перебути ще цих кілька годин разом зі своїм парохом на спільному обіді.
Тостмайстром на цьому обіді був відомий громадський діяч Степан Поступак, а слово про великі заслуги о. Б. Левицького і його дружину Софії сказав о. митрат Гіларій Врублевський з Фріленду, Па. Виступали теж з привітаннями від різних місцевих товариств, в яких часто працював, їх заснував чи навіть проводив ними о. Б. Левицький, а це: Джулі М. Меренда — від хору старших; Мері Енн Гімбел — від молодечого хору; Енн Контрелі — від Ліги Найсвятішого Серця; Кетрін Нестер — від Товариства св. Ольги; Беррі Поступак — від Товариства Святого Імени; Пола Дуда — від танцювального ансамблю старших; Тіна Ме-

бувачки численні відзначення, як також ряд відношень на сторінках української та американської преси.
З ініціативи о. Левицького відновлено і помальовано місцеву церкву, як теж за проєктуванням архітекта Юліана Ястремського, збудовано портіко з чудовою мозаїкою у мистецькому виконанні сьогодні вже покійного Ярослава Баранського. На протязі довгих років увійшло вже традицію, що під час Різдва і Великодніх свят о. Б. Левицький у супроводі хору цієї церкви відправляє вранішні Богослужби, а їх передано по радіо і на телевізійній місцевій мережі.
У праці отця парохів допомагала його дружина, бо саме з-під її працьовитих рук — спільними силами із жінками і чоловіками-парохіями — вся церква красується у вишнєй. Пані Софія не лише навчила вишивки, але віддала свій час і труд, щоб передати своє знання української мови. І серед парохів багато мож-на сьогодні зустріти людей, які спочатку не знали ані слова по-українськи, а тепер володіють нею зовсім добре. Можна ще сказати, що мови цієї навчилися вони, залобки співаючи українські пісні.
Однолітність із своїм парохом і духовна спільність позначувала відзначення 20-річчя праці о. Богдана Левицького, він же був справді душею парохії і людиною сповненою великої любові до своїх парохіян. Його найбільша заслуга в тому, що він прокинув своїх вірних до активного церковного і громадського життя, навчив їх любити свій обряд, свою пісню, втягнув тамошню українську молоді в українське живе русло. Тому без ніякого перебільшення можна сказати, що відзначення 20-річчя праці о. Богдана Левицького тут зформувалися хором старших і молоді під керівництвом Миколи Бойчука, як і теж танцювальний ансамбль. За свої знамениті виступи, крім місцевих, виступали вони і в Конвенційному Голлі та Робін Гуд Делл у Філадельфії, Па., і столиці Пенсильванії — Гаррисбурзі, здо-

АМЕРИКАНСЬКІ МОДЕЛЬКИ 21-річна Рене Сімонсен і 15-річна Моніка Шнарре поїдуть до Москви, де візьмуть участь у величезному показі мод, організованому західнонімецьким журналом „Бурла“. Цей журнал тепер буде виходити і російською мовою для розповсюдження в СРСР. Дівчата стали переможцями в конкурсі, організованому агенцією мод, що її фінансує автоконцерн „Форд“. В змаганні за право поїхати до Москви взяли участь 80 модельок.

ЯК НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК НА МОГИЛУ
бл. п. мгр-а
РОМАНА ЦЕГЕЛЬСЬКОГО
складаю \$100.00 на Український Музей в Нью Йорку
Дорогий п-ні Стефі з родиною висловлюю глибоке співчуття.
АННА ПОЛІТИЛО

В Сороковий день несподіваної смерті
бл. п. д-ра
МИРОСЛАВА ЧАПОВСЬКОГО
члена ЦУ ОДВУ і голови оселі ім. О. Ольжича в Лігатионі, Па.
7-го березня 1987 р., в 4-й год. по пол. на оселі Ольжича, відбудеться ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД.
Запрошуємо приятелів і знайомих Покійного взяти участь.
УПРАВА ОСЕЛІ ОЛЬЖИЧА

В ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Найдорожчої та Незабутої ДРУЖИНИ, МАТЕРІ І БАБУНІ

бл. п.
СОФІЇ з ТЕРЕШКЕВИЧІВ ТАТОМИР

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ та ПАНАХИДИ
в суботу, 14-го березня 1987 р. о годині 9-й ранком у церкві:

Собор Св. Софії в Римі
св. Савва. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.
св. Миколая у Філадельфії
св. Миколая в Торонто, Канада
св. Димитрія в Торонто, Канада
Рідних, Приятелів і Знайомих прохаємо згадати Покійну в цей день у своїх молитвах.
Муж — ОЛЕКСАНДЕР
Діти — ХРИСТИНА, ОСТАП І ЛЕСЯ з родинами.

На Стипендіяний Фонд при СУА ім. бл. п. Софії з Терешкевичів Татомір складають для українських студентів університетів у Бразилії: 200.00 дол. — муж і по 50.00 дол. (разом 150.00 дол.) — діти.

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 27-го лютого 1987 р. на 93-му році життя помер наш Дорогий Муж, Батько і Дідусь

бл. п.
ІВАН ПОКОРСЬКИЙ
старшина Армії УНР

ПОХОРОННІ ВІДПАВИ відбулися у віторок, 3-го березня 1987 р., в українській православної церкві св. покрови у Філадельфії, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в Банд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
Дружина — МЕЛАНІЯ
Дочка — ВІРА ЛЕВИЦЬКА-КЛІШ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
Внуки — АДРІАН І МАРКО ЛЕВИЦЬКІ.

БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА
Ділимось сумною вісткою з Побратимами, українськими комбатантами та всім українським громадянством, що в суботу, 21-го лютого 1987 р. відійшов у Вічність

сл. п.
ген. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО
ПОХОРОННІ ВІДПАВИ відбулися дня 28 лютого 1987 р. на кладовищі св. Андрія в Банд Бруку, Н. Дж.
ВШ Дружині та родині сл. п. генерала складаємо наші глибокі співчуття.
ГОЛОВНА УПРАВА
КРАЙОВОЇ УПРАВИ ЗСА І КАНАДИ

ВІДКРИТКА ІМПРЕЗА!
Літературно-Мистецький Клуб повідомляє, що
ВЕЧІР ТВОРІВ ІВАНА ФРАНКА
у виконанні Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької оголошений на П'ЯТНИЦЮ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1987 року
НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ
Про дату цієї імпрези повідомляється своєчасно окреме оголошення.

ОМУА
ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ
запрошує на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ
ОЛІЇ І ГРАФІКИ
ТИРСА ВЕНГРИНОВИЧА
і його сина ДІОМИРА
в НЕДІЛЮ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1987 року о год. 1-й по пол.
в Галерії ОМУА при 136 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.
ВИСТАВКА відкрита в будні від год. 6-8 веч. та суботи і неділі від год. 1-8-й веч.
Виставка триватиме до 15-го березня включно.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
м. НЬО ЙОРКУ
І
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
влаштовують
АКАДЕМІЮ В ПОКЛОНІ ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

в неділю, 15-го березня 1987 р. о год. 2:45 по полудні в залі АШЕР ЛЕВІ скульп. при першій авеню, між 11-ю і 12-ю вулицями, Нью Йорк, Н. Й.
ПРОГРАМА
Промова д-р Лариса ОНИШКЕВИЧ
Вокальний Ансамбль „ПРОМІНЬ“ мист. кер. Богдана ВОЛАНСЬКА
Рецитація Володимир КУРИЛО
Сольоспів Лариса МАГУН-ГУРИН — сопрано
Запрошуємо все Українське Громадянство Нью Йорку й околиці до численної участі для гідного вшанування нашого національного Пророка.
Квитки вступу по 7.00 і 5.00 дол. дод. та набуття в крамницях „СУРМА“, „АРКА“ та при касі
УПРАВА КОУАО
м. Нью Йорку

Маємо на складі книжку
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
(у чотирьох томах)
ТОМ II.
УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Документи, матеріали, християнський самвидав України.
Упорядкували і зредагували Осип Зінкевич і о. Тарас Лончина; Українське Видавництво „Смопоскин“ ім. Василя Симоненка, Торонто, Балтимор, 1985, сторін 839. Ціна з пересилкою \$31.00.
Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує 6% продажного податку
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

HUCULKAIcon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, N.Y. 10461
Tel: (212) 931-1579 after 6 p.m.

- Представництво і турівна ручно вишиваних блюзок для дітей і дорослих.
- Вишита блюзка, це найкращий подарунок з нагоди святкування 1000-ліття Хрищення України.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нью-Гейвен, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 22-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в залі української католицької церкви
св. Петра і Павла
45 Newbury Street, LUDLOW, Mass. 01056

вудбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

з таким порядком нарад:

- Відкриття і вибір Президії
- Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
- Звіт Управлі і Контрольної Комісії
- Дискусія над звітами
- Удільнення абсолютній уступаючій Управлі
- Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
- Доповідь д-ра ІВАНА ФЛІСА, головного передсідника УНС
- Запити до представників УНСоюзу
- Затвердження плану праці на 1987 рік
- Внески і запити.

До участі в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У зборах візьме участь

Д-р ІВАН ФЛІС, головний передсідник УНС

За Окружну Управу:

Проф. Іван Телюк
почесний голова
Тарас Сливинський
секретар

Д-р Михайло Сигурович
голова
Григорій Гіна
касир

АДВОКАТ ДЖАНА ЗАККАРО, мол., попросив верховний суд стейту Вермонт зняти обвинувачення з його клієнта, який продав кокаїну. Адвокат заявив, що його клієнт є сином ньюйоркського торговця нерухомістю Джана Заккаро і Джеральдіна Ферраро, яка була кандидаткою на віцепрезидента у виборах 1984 року, і став „предметом цуккування“, що є недопустимим і незаконним. Справа про торгівлю наркотиками була заведена проти Джана рік тому, коли він вчився в коледжі. Після цього він залишив коледж.

Увага! Торонто й околиця! Увага!
В суботу, 14-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в будинку СКВУ при

2118 A Bloor Street West Toronto, Ontario

вудбудуться

**РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ**

з таким порядком нарад:

- Відкриття і вибір Президії
- Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
- Звіт Управлі і Контрольної Комісії
- Дискусія над звітами
- Удільнення абсолютній уступаючій Управлі
- Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
- Доповідь представників Екзекутивної УНСоюзу
- Запити до представників УНСоюзу
- Затвердження плану праці на 1987 рік
- Внески і запити.

До участі в зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати.

У зборах візьмуть участь:

д-р ІВАН О. ФЛІС, головний передсідник УНС
м-р ІВАН ГЕВРИК, головний директор для Канади
ЛЕОНІД ФІЛЬ, головний контролер УНС
ред. ВАСИЛЬ ДІДЮК, головний радник УНС

За Окружну Управу:

Василь Дідюк, почесний голова
Дмитро Попаданець, гол. Реорганізаційного Комітету
Іван Шлапак, секретар
Гаврил Мисків, касир

**Окружний Комітет Відділів
Українського Народного Союзу
Філадельфійської Округи**

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

вудбудуться

у неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 2-й по пол.
в залі Дому Округи у Філадельфії, Па.
при 5004 N. Олд Йорк Рд.

До участі в зборах запрошені члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163,
173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 249, 261, 268, 269,
321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 387,
422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

- Відкриття
- Вибір Президії для переведення зборів
- Вибір Номінаційної Комісії
- Відчитання протоколу з попередніх зборів
- Звіт уступаючій Управлі і Контрольної Комісії
- Дискусія над звітами
- Удільнення абсолютній уступаючій Управлі
- Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
- Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
- Запити до представників Екзекутиву
- Схвалення плану праці на 1987 р.
- Річні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Степан Гавриш, головний контролер УНС
Василь Пастушок, головний радник УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів.

За Окружну Управу:

Петро Тарнавський, голова
Іван Данківський, касир
Дмитро Федоричук, секретар

**Український Народний Союз
пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених****АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ**зі знанням української і англійської мов
на околиці:Торонто, Вінніпегу, Монреалу
та інших теренів.

- Впроваджуючі інформації
- Платня і форми позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 451-2200

„Союзівка на вакаціях“!з огляду на ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ
„СОЮЗІВКИ“**СОЮЗІВКА ЗАКРИТА**

від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

**ФУТБОЛЬНИЙ
„МАРАТОН“
МИКОЛИ КАСІЯНА**

Микола Касіян народився в Микунинцях біля Снятина, що на Покутті. Вже з юних літ проявляв велику любов до спорту, а зокрема до футболу. Його перші футбольні кроки були в рідному селі над чудовою рікою Прут. Тут хлопці грали на так званому „зарінку“ цілими днями. Вже тоді Микола проявляв бажання в майбутньому стати воротарем, що і сповнилося. На початку грав в гімназійній дружині в Снятині а пізніше вже на еміграції в Німеччині і ЗСА. В 1942 році був учасником спортивного табору в Коломиї, якого керівником був В. Бибик. По закінченні Другої світової війни в 1946 році виступав у футбольній дружині УСТ „Орлик“ в місті Берхтсгадені. Це була відносно дуже молода дружина, в якій змагалися в більшості гімназійні учні. Капітаном дружини був досвідчений, колишній футболіст відомої дружини УСТ „Довбуш“ Чернівці на Буковині, Омелян Суховерський. Серед молодих футболістів відзначилися двоє братів — Павлюк, Кузик, Грицуляк, Колодій. Після переїзду до ЗСА. Павлюк і Колодій виступали в складі УСК-у Нью-Йорк. Грицуляк в УСТ „Три зуби“ Філадельфії, а Кузик в УАСТ „Леві“ Чикаго.

Восени 1947 року після товариських змагань „Орлик“ — „Беркут“ (Новий Ульм) Касіян зазнав важкої травми в складі „Беркута“. В цьому часі в тій нашій дружині виступали такі змагуни: Макар, Банах, Лютак, Солтис, Зарицький, Дмитерко та інші.

В місяці травні 1948 році Касіян покликала „Рада Фізичної Культури“ до футбольної репрезентації „Україна“, яка мала змагатися в рамках так званої „Олімпіади Ді Пі“. Осідок репрезентації був в таборі для переселенців в місті Регенсбургу. Після успішного закінчення Олімпіади, на якій ця збірна здобула звання чемпіона і золоту медаль, Касіян перейшов до складу дружини УСТ „Січ“ Регенсбург. В цьому часі „Січ“ брала участь в офіційному чемпіонаті в „Німечкомому Футбольному Зв'язку“ Регенсбургської Округи, як теж за чашу „Баварського Футбольного Союзу“. В мистецьких розгрівах „Січ“ вийшла першою, а за чашу здобула звання „Оберпальцер Покармайстер“, але у чвертьфіналі після програної з ФФЛ Інгольштадт, відпала від дальших ігор. Крім лігових і часових змагань, „Січ“ відбувала теж ряд товариських зустрічей з добримі німецькими клубами, такими як: Ульм 46, ФК Бамберг, Басерн Гоф, Ян Регенсбург, РТ Регенсбург та іншими.

В основному складі „Січ“ в цьому часі виступали: Касіян, Деревницький — воротарі, Ходаць, Арндт, Стасюк — оборонці, Лютак, Медведчук, Гарасим, Дейчаківський, Кутний — помічники, Савка, Коханюк, Кобзар, Закалужний, Маркевич — напад. Крім них ще грали: Камат, Душинський, Зарицький, Дорош, Воганка. В листопаді 1949 року Касіян переїхав до ЗСА. На початку прожи-

в в Микола Касіян народився в Микунинцях біля Снятина, що на Покутті. Вже з юних літ проявляв велику любов до спорту, а зокрема до футболу. Його перші футбольні кроки були в рідному селі над чудовою рікою Прут. Тут хлопці грали на так званому „зарінку“ цілими днями. Вже тоді Микола проявляв бажання в майбутньому стати воротарем, що і сповнилося. На початку грав в гімназійній дружині в Снятині а пізніше вже на еміграції в Німеччині і ЗСА. В 1942 році був учасником спортивного табору в Коломиї, якого керівником був В. Бибик. По закінченні Другої світової війни в 1946 році виступав у футбольній дружині УСТ „Орлик“ в місті Берхтсгадені. Це була відносно дуже молода дружина, в якій змагалися в більшості гімназійні учні. Капітаном дружини був досвідчений, колишній футболіст відомої дружини УСТ „Довбуш“ Чернівці на Буковині, Омелян Суховерський. Серед молодих футболістів відзначилися двоє братів — Павлюк, Кузик, Грицуляк, Колодій. Після переїзду до ЗСА. Павлюк і Колодій виступали в складі УСК-у Нью-Йорк. Грицуляк в УСТ „Три зуби“ Філадельфії, а Кузик в УАСТ „Леві“ Чикаго.

Восени 1947 року після товариських змагань „Орлик“ — „Беркут“ (Новий Ульм) Касіян зазнав важкої травми в складі „Беркута“. В цьому часі в тій нашій дружині виступали такі змагуни: Макар, Банах, Лютак, Солтис, Зарицький, Дмитерко та інші.

В місяці травні 1948 році Касіян покликала „Рада Фізичної Культури“ до футбольної репрезентації „Україна“, яка мала змагатися в рамках так званої „Олімпіади Ді Пі“. Осідок репрезентації був в таборі для переселенців в місті Регенсбургу. Після успішного закінчення Олімпіади, на якій ця збірна здобула звання чемпіона і золоту медаль, Касіян перейшов до складу дружини УСТ „Січ“ Регенсбург. В цьому часі „Січ“ брала участь в офіційному чемпіонаті в „Німечкомому Футбольному Зв'язку“ Регенсбургської Округи, як теж за чашу „Баварського Футбольного Союзу“. В мистецьких розгрівах „Січ“ вийшла першою, а за чашу здобула звання „Оберпальцер Покармайстер“, але у чвертьфіналі після програної з ФФЛ Інгольштадт, відпала від дальших ігор. Крім лігових і часових змагань, „Січ“ відбувала теж ряд товариських зустрічей з добримі німецькими клубами, такими як: Ульм 46, ФК Бамберг, Басерн Гоф, Ян Регенсбург, РТ Регенсбург та іншими.

Пам'ятаємо...
(Закінчення зі ст. 2)

„І хоча в Україні зфальсифіковано українські народні традиції“, — писав він, — „то ми маємо епохальні п'єси і при допомозі українських мистців, акторів і режисерів у нас відродиться це нова душа“. Писав він і про відродження українських оперних театрів, які у двадцятих роках не відставали від постановок театрів на Заході, ставлячи тоді „Ля Трав'ята“, „Тоска“, „Аїда“, „Євген Онєгін“, та чи не наймодернішу на той час, оперу Кушенка „Джоні грає“. І знову, будуюче, закінчує він статтю твердженням, що „ми певні того, що буде друге відродження оперного мистецтва нашого“.

Творчу працю професора Ревуцького серед нас можна порівняти до гірського потічка, який невтомно несе свої дзеркально-чисті води і ними насичує подорожі нашу землю... даючи по дорозі всьому, що росте, життєдайну силу.

Професор Ревуцький наповнював нас у Тіміні в полоні та опісля і в Англії високою естетичною насолодою і запалював іскру думкам про життя і невечерню творчість народу.

Про своє перебування серед нас, дивізійників, у листопаді 1985 року він помістив листа у „Вістях Комбатанта“ де у своїй скромності, пише „Я до кінця мого життя буду гордий з того, що мав щастя долучитися до моїх героїчних побратимів і хоч маленьку краплинку внести щось від себе у таборове життя“.

І ми, дорогий і любий наш побратиме Ювіліате, шануємо і любимо вас, любимо вас тою вірною, незрадливою любов'ю, яку не притямлять ніщо, ані віддалі цих сорок минулих років.

Так, ми добре пам'ятаємо цей гарячий липневий день 1946 року, коли збирався піл по дорозі якою ви моточиком приїхали до нас.

За що вашу відданість, ... за стремління до висот, за вашу науку, відданість і приклад, ми дивізійники публічно складаємо вам нашу вдячність, і шану і, по-військовому салютуємо нашим традиційним військовим привітом „Слава“ вам!

**ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!****ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС**

СУБОТА,

7-го БЕРЕЗНЯ 1987 року.

Асторія, Н. Й. — Річні загальні збори Т-ва св. Володимира, 130 Від. УНС відбуваються о год. 3-й по пол. в приміщенні домівки Відділу, 30-15 36-th Street, Astoria, N. Y.

УПРАВА

НЕДІЛЯ,

8-го БЕРЕЗНЯ 1987 року.

Трентон, Н. Дж. — Річні загальні збори Т-ва св. Володимира, 130 Від. УНС відбуваються о год. 3-й по пол. в залі УНДому, при 477 Джеремія Ав. На порядку: Звіт уступаючій управі, контрольної комісії, та вибір управи на 1987 р. Проситись членство взяти участь у зборах.

Управа Відділу

НЕДІЛЯ,

15-го БЕРЕЗНЯ 1987 Р.

Чикаго, Ілл. — Загальні збори УНСоюзу — 423 Відділу відбуваються в домівці Суспільної опіки при 2355 Вест Чикаго Ав. Початок о год. 1:00 по полудні. Проситись всіх велимишановних членів взяти участь у цих зборах.

Юлія Назаревич — секретар

• SERVICE •

**The Ukrainian
Restaurant
& Caterers**

132 2nd Ave. (8 St.)

N.Y., N.Y. 10003

212-533-6765

PRIVATE PARTIES

Christenings - Graduations

Showers - Weddings

Anniversaries

Meetings and Wakes

• SERVICE •

**UKRAINIAN
TYPEWRITERS**

also other languages complete

line of office machines &

equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N. Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

• РІЗНЕ •

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на

цивільних св. Андія в Бавнд

Брукс та Дука в Еммонсбург

та інших

відомі солідна

фірма

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛАНСКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

О. ЛОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу

включно від 9 до 5 по пол. в

неділю від 10 до 4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів

радо заведемо до Вашого

дому з проєктами й порадами.

ARKA Company

26 First Avenue

Tel. (212) 473-3550

New York, N.Y. 10009

УКРАЇНСЬКІ МАШИНИ для писання

(портативні) ім. продукції „Олімпіа“

виспалено через Юнайтед

Парсел.

НА ПРОДАЖ

Кожде сотворіння живе як йому

призначено, а це сім раз по

дослідно.

Людина дозріває у двадцять років, повинна жити сім раз 20, а живе лише половину свого призначеного життя. Людина, що вважав себе наймудрішим сотворінням, сама себе затроює.

Курити, їсти пильоване, перевертати, сміятися, в кенах підготувати.

Лише бджілки, Божі мушки вміють приготувати їжу для себе котра може послужити людині. Перга (пиліок) пропеліс маточне молочко і чистий мед.

Всі це за \$22.00. Пиліт: M. SURMACH 189 W. Saddle River Rd. Saddle River, N.J. 07458

ДО ВІНАЙМУ

МАЯМІ БІЧ, ФЛА.

Однокімнатне мешкання (efficiency) умебльоване, сонячне, українське середовище, близько моря; ціна поміркована.

Телефонувати: 1-305-884-0765.

РІЗНЕ**ШУКАЄМО ХАТИ**

в АСТОРІ:

1-3 апартаменти в ціні

140-240 тисячі.

Телефон: 201-659-2264

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО

ВІДПОВІДАЛЬНУ ЖІНКУ

до пильнування двох дітей, 3 і 5

років і до легкої домашньої роботи

3 або 4 дні на тиждень.

Лівінгстон, Н. Дж.

(201) 994-2812 вечором.

FUNERAL DIRECTORS**ПЕТРО ЯРЕМА**

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговує ЧИРА і ЧЕСНА

Our Services Are Available